

Publicerad 2014-05-11 22:36 av skogarna

En sista sång.

En fågel sjöng i mitt öra
att allt jag trott på har varit en lögn
melankolin lade sig som en mantel
på mina blåmärkta axlar
medans natten mördade sin älskare
Ett lugn förlamade min kropp
jag öppnade min famn
och föll ner på en bädd av vissen vår
jag log ett sista leende
och mina sista ord
lämnade mina spruckna läppar
med en sista önskan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren skogarna med Poeter.se id #46880 innehar upphovsrätten